

[Addi Andersen]

øst, at nogle mennesker vil stille boliger til rådighed for andre. Tværtimod mener vi, at de mennesker skulle have rimelige vilkår at arbejde under.

Hvad CD derimod ikke kan acceptere, er, at nogle udnytter situationen på boligmarkedet, tilsidesætter alle regler og kun bruger ejendomme til ren spekulation. Det er netop disse forhold, det lovforslag, vi har til behandling i dag, tager forholdsregler imod. Derfor kan CD tilsige forslaget en positiv og hurtig behandling i boligudvalget.

Pia Kjærsgaard (FP):

Med fremskridtspartiet som eneste undtagelse er alle de partier, som er valgt ind i folketinget den 10. januar i år, skyldige i de tilstande, der råder omkring udlejningsejendomme. År efter år har disse restriktionspartier skabt værre og værre forhold. Når markedsmekanismen er genindført, bliver der lige så lidt brug for tvungen administration af udlejningsejendomme som for tvungen administration af fødevarerbutikker eller andre leverandører til befolkningen. Dårliche udlejere vil ikke kunne udleje deres lejligheder. Men så længe Danmark trækkes med, at der er et flertal for den slags her i salen, må vi altså rode rundt i de restriktioner, som gældende lovgivning for længst har udviklet sig til, og her vil vi gerne medgive boligministeren, at hans forslag gør forholdene en anelse mindre slemme, end de er i forvejen.

Med den begrundelse vil fremskridtspartiet stemme for L 4.

Albrechtsen (VS):

Loven om tvangsadministration af udlejningsejendomme har ikke i det år, hvor den har været i kraft, løst ret mange problemer, og den reviderede udgave af loven, som boligministeren nu foreslår, vil desværre heller ikke komme til det.

Sagen er jo, at alene i Københavns kommune må vi regne med at omkring 160.000 mennesker bor i dårligt vedligeholdte ejendomme. Dette tal når man frem til på baggrund af resultaterne af en undersøgelse, som Københavns kommunes 4. magistratsafdeling har foretaget.

På landsplan må vi regne med at en meget stor del af den halve million udlejningslejligh-

heder, som findes, er præget af den dårlige vedligeholdelse og det tiltagende forfald.

Man kan vel konkludere derhen, at vi må kunne konstatere, at den private ejendomsret til udlejningsboligerne endegyldigt har spillet fallit, og at det, der grundlæggende er løsningen på problemerne, er, at man får afskaffet menneskers ret til at eje andres bolig og i stedet får gennemført, at boligerne bliver almennyttige. Det er det langsigtede mål, og de foranstaltninger, som bør gennemføres, bør stiles frem mod dette mål, som altså er ganske modsat det, CDs ordfører gav udtryk for.

Fru Agnete Laustsen redegjorde i og for sig ganske fyldestgørende for, hvilken begrænset anvendelse denne lov om tvangsadministration har haft, og hr. Estrup var også inde på at belyse dette problem. Jeg vil gerne støtte hr. Estrup i, at vi får en grundig beskrivelse af netop dette problem med lovens ret begrænsede anvendelse og de mange omstændelige procedurer, som formentlig også er nogle af hovedårsagerne til, at loven i så ringe omfang har fundet anvendelse.

Men når det er sagt, vil jeg også gerne sige, at jeg i og for sig ikke tror, at det er en revision af denne lov om tvungen administration, som er løsningen på problemerne. Løsningen på problemerne er snarere, at man får den gennemgribende revision af boligreguleringslovgivningen og lejelovgivningen, som i mange år har været stillet i udsigt, som også fortsat er stillet i udsigt, og som bør indeholde regler, der muliggør, at lejerne ved egen foranstaltning kan gribe ind over for den manglende vedligeholdelse, f.eks. gennem skærpelse af lejelovens § 11 og f.eks. på den led, at forfaldet og misligholdelsen af ejendommene hindres ved, at lejerne selv får kontrollen med vedligeholdelsen, f.eks. gennem oprettelsen af en spærret konto, således at ejeren fratages kontrollen med lejernes penge, og således at lejerne i stedet kan sikre, at vedligeholdelsesmidlerne rent faktisk anvendes til det, de er betalt til.

Det, der er problemet i dag, er jo, at lejerne betaler mere og mere, men at pengene faktisk ikke udmøntes i konkret vedligeholdelse. Sådanne initiativer kunne virkelig være med til at forebygge, at disse problemer opstår, og, hvis de er opstået, være med til at løse dem. Samtidig kunne de være med til at gavne beskæftigelsen virkelig afgørende, og